

Delo skupščine v luči statistike

PREVEČ GRADIVA ZA ENO SEJO

Čeprav nas lahko statistični podatki včasih zapeljejo na napačno pot in ne morejo povsem odražati realnega življenja in dela, z njihovo pomočjo vendar pridemo do marsikaterega zanimivega spoznanja. V mislih imamo poročilo o petletnem delu občinske skupščine Moste-Polje in njenih organov v letih 1969–74.

Podatki iz poročila kažejo, da je bila v občinski skupščini v tem obdobju številčno najmočnejša starostna skupina odbornikov med 35 in 50 leti starosti, in sicer kar 2/3. Od 80 odbornikov, kolikor sta jih štela oba zbora, je bilo na vodilnih mestih 17 odbornikov, od tega 8 na položaju direktorjev. Glede stopnje izobrazbe je prevladovala srednja, saj sta bila samo dva odbornika z nižjo izobrazbo. Prvič je sedelo v odborniških klopih 54, drugič 18 in tretjič 7 odbornikov. Po tri ali več funkcij je opravljalo 8 odbornikov, po dve pa 19 odbornikov.

Značilno je, da so skupščinske seje trajale v poprečju 3,30 ure. To pomeni da so odborniki predsedali na sejah približno 180 ur. Poprečno je bilo za vsako sejo predloženih 10 točk dnevnega reda, kar je očitno prevelik zalogaj, da bi mu bili odborniki, ki so obremenjeni še z drugim delom, lahko kos.

Dejansko je bilo še več točk dnevnega reda, ker so bili v nekaterih točkah zajeti sorodni problemi. Vse to nam potrjuje domnevo, da so bili dnevni redi preobsežni in da se bomo morali v prihodnjem, delegatskem sistemu temu izogniti če hočemo, da bo skupščinsko delo učinkovitejše in ekspeditivnejše.

Odborniki so v petletnem mandatnem obdobju morali „preleteti“ nad 5000 strani gradiva ali 80 do 100 strani gradiva za eno sejo.

Prevladovala so teme iz gospodarstva, komunale in stanovanjske problematike, saj je bilo od 393 točk dnevnega reda kar polovico z navedeno vsebino. Najmanj so razpravljali o kulturi (šestkrat), o telesni vzgoji (trikrat) in o krajevnih skupnostih (samo enkrat). O slednjih so razpravljali večkrat tudi skoz druge točke dnevnega reda.

Skupščina je sprejela 91 odlokov in 324 sklepov. Odborniki so zastavili 305 odborniških vprašanj, od katerih se je kar 200 nanašalo na komunalne in gradbene zadeve. To je tudi normalno in razumljivo, saj so

odborniki predvsem zagovarjali želje, zahteve in potrebe občanov po ureditvi drobnih lokalnih problemov. Mnogi od teh komunalnih problemov so zadovoljivo rešeni in so odborniki prejeli zanje tudi pisne ali ustne dogovore; vseh pa razumljivo ni bilo moč rešiti v zadovoljstvo občanov. Mnogi še čakajo na rešitev in jih bodo morale reševati delegacije.

Ko so odborniki ocenjevali poročilo, so menili, da bi vanj sodila tudi podrobnejša ocena o delu občinske uprave in strokovnih služb, ki imajo nemajhne zasluge pri uresničevanju skupščinske politike. Predvsem bi kazalo v poročilu pomenko pohvaliti konkretne nosilce posameznih akcij – od administrativnega osebja do načelnikov služb.

ff

PROTEST IZ ZELENE JAME

Komunisti osnovne organizacije ZKS in politični aktiv v krajevni skupnosti Zelena jama, zbrani na rednem sestanku dne 1. aprila 1974.

NAJOSTREJŠI PROTESTIRAMO

zoper iredentistične težnje italijanske vlade, ki je naslovila noto na zvezni izvršni svet z zahtevo po našem ozemlju.

Izjavljamo, da se bomo komunisti in vsi napredni ljudje naše krajevske skupnosti odločno uprli vsem takšnim in podobnim zahtevam po našem ozemlju; če bo potrebno, bomo dali tudi kri za vsako ped naše zemlje. To smo dokazali skupaj z vsemi jugoslovanskimi narodi že v drugi svetovni vojni.

Odločno podpiramo zahteve zveznega izvršnega sveta, da se italijanska vlada dokončno odpove iredentističnim težnjam in da podpiše sporazum ter s tem prizna obstoječe meje, ki so bile določene z londonskim memorandumom. Edino pot tem pogojem bo možno zagotoviti mir in mednarodno sodelovanje v tem delu sveta.

Do sedaj smo že preveč popuščali, saj naši bratje, ki živijo onstran naših meja, živijo pod stalnimi pritiski fašistično nastrojenih skupin, ki jih italijanska oblast preveč tolerira. Mislimo, da bi edino mi lahko postavljali zahteve po spremembi meja, vendar zaradi mednarodnega sožitja in miroljubnega nadaljnjega sodelovanja med narodi tega ne postavljamo.

Ze v preteklosti smo pokazali, da meje ne smejo predstavljati ovir med narodi, temveč smo imeli in še imamo najbolj odprto mejo, česar se lahko zaveda tudi italijanska vlada. Zato je že skrajni čas, da ta vlada prekliceto noto, ki jo je naslovila na naš izvršni svet, in s podpisom prizna že toliko let obstoječo mejo.

SMRT FAŠIZMU – SVOBODA NARODU!

PISMO UREDNIŠTVU

Tovariš urednik!

Na članek v zvezi z namiznoteniskim tekmovanjem v II. delu VI. skupine SRS, ki je bil objavljen v letošnji 4. številki vašega glasila, bi rad kot prizadej dal nekaj pripomb. Sem tekmovalec, ki sem v I. delu tekmovanja omenjene lige v Kočevju dosegel od 20 igranih tekem 17 zmag.

Zato se mi zdi pisanje našega trenerja tovariša Udirja zame žaljivo, čeprav v II. delu tekmovanja v Ljubljani nisem igral v polni formi.

Za klub Kajuh tekmujem že 6 let. Sem edini tekmova-

lec, ki sem od podmladka Kajuha tekmoval na tekmah v ligi, zunaj nje itd. V klubu sem bil tudi pomožni trener, nastopam tudi kot zvezni sodnik v I. ZNTL.

Zaradi poškodbe meniskusa sem prekinil tekmovalno kariero za 7 mesecev, nato pa sem s tekmovanjem nadaljeval v Kajuhovi „podružnici“ NTK Moste.

Izjave tovariša Udirja o omenjenem tekmovanju in ocenjevanju mojih iger se mi zdijo tendenciozne in popolnoma nepravilne. Tudi Udirjevo povečevanje trenutne forme ali sreče na enem sa-

mem tekmovanju je prepotentno in nerealno, saj tovariš Udir na prejšnjih tekmah in turnirjih niti približno ni dosegel takih rezultatov kot jaz. Zanima me tudi, kakšno zgodovino ima Kajuhova „podružnica“ NTK Moste, saj je bila ustanovljena komaj pred dobrim letom.

Ne maram polemizirati, vendar bi želel, da bi se odnosi v klubu odvijali normalno in športno ter da se take neodgovorne izjave tovariša Udirja ne bi več pojavljale v tisku.

Športni pozdrav

STANE ŽNIDERŠIČ

PEPCA KARDELJ V SATURNUSU

Obujeni spomini na preteklost

V torek 9. aprila nas je obiskala častna članica našega kolektiva – Pepca Kardelj. V sejni sobi so jo sprejeli predstavniki samoupravnih organov, sindikata, mladine, Zveze komunistov, delavke in delavci iz proizvodnje. V imenu kolektiva jo je pozdravil predsednik delavskega sveta podjetja Jože Švigelj in ji za minuli jubilej, 60-letnico rojstva, izročil kristalno vazo.

Globoko ganjena se je tovarišica Pepca zahvalila za pozornost z nagovorom v katerem je kratko orisala svojo delovni in revolucionarno pot v predvojnem Saturnusu. Zaposlila se je kot 14-letna deklica in se tako skoraj kot otrok že srečala s kapitalističnim izkoriščanjem. Kmalu po prihodu je začela delovati v Zvezi delavskih žena in deklet. Postala je ena najbolj zavednih revolucionark in sposobna organizatorica. Vzdrževala je stike med politično organizacijo v tovarni in partijskim organi-

zacijskim omrežjem. Med drugim je organizirala zbiranje prispevka za Rdečo (ljudsko) pomoč. Kmalu je postala zaznamovana s „črno piko“ in na vsakem koraku nadzorovana. Po 10 letih dela v Saturnusu so jo žandarji aretirali in odvedli v zapore v Bilečo. Z začetkom ljudske vstaje je revolucionarno pot nadaljevala s puško v roki.

Pepca Kardelj se je v nagovoru z globoko občutnostjo revolucionarja dotaknila odklonov v naši družbi, ko so delavci bili že vse bolj oddalje-

ni od oblasti ter poudarila spoznanje, da le delavci lahko gradijo družbo, kot smo si jo v ciljih načrtovali. Ne le v tovarni, tudi zunaj nje, na vseh področjih družbe moramo delovati ljudje – revolucionarji samoupravnih odnosov.

V zaključku je dejala, da se bo še naprej veselila vseh dosežkov v tovarni in se oprostila, ker je tako dolgo ni bilo v Saturnus.

Prisrčno pozdravljena od prisotnih se je potem vseda mednje, narkar se je začelo kramljanje o spominih, sodelavkah, delu, napredku pa tudi o vsakodnevnih skrbih žensk – delavk.

Ko je odhajala, je obljubila, da bo Saturnus kmalu spet obiskala. Tedaj bi rada pogledala še po proizvodnih oddelkih, videla stroje, izdelke, obiskala delovne ljudi. Predvsem obiskala delovne ljudi.

Mizarstvo Moste med včeraj in jutri

Mnoge delovne organizacije se danes ponašajo s tem, da so iz obrtnih delavnic prerasle v industrijo. Nekatere so s tem korakom pridobile več, druge manj. V razmišljanje nas vodijo tiste, ki izginjajo.

Ob vsem tem lahko zabeležimo lepe uspehe Mizarstva Moste, kjer se tudi danes, 27 let po ustanovitvi, obrtniško izdelujejo posebna naročila: obnavljajo hotele, gostinske lokale, trgovine in podobno. Na kakovost njihovega dela opozarja npr. oprema v hotelu Šlon, v Vitezu, Zlati ladjici, v Konobi, pri Mačku itd. Prislunili so tej veji gospodarstva in s svojim delom izpolnjujejo vrzel v času, ko se drugi hitro usmerjajo v industrijo.

Posebno je viden napredek Mizarstva Moste v zadnjih dveh letih, odkar so se preselili v nove prostore, kjer grede lahko v korak z razvojem sodobne tehnologije. Zdaj so dogradili še skladišče.

Vodstvu te delovne organizacije je bila vedno ena najpomembnejših nalog skrb za razvoj v prihodnosti. Zdaj, ko se nizajo uspehi za uspehom, ne

vanja lesa želijo prenesti na nove, mlade moči, kar bi jim bilo resnično jamstvo za prihodnost

Mizarstvo Moste je bilo nekoč stisnjeno na majhnem prostoru med Zaloško in Pokopališko cesto in je tam delalo v težavnih razmerah

morejo zamižati pred dejstvom, ki jih vedno bolj tare, da je namreč tako malo zanimanja za mizarški poklic. Svoje znanje, izkušnje in ljubezen do obliko-

čas vedno zahteva kaj novega, za kar so po pravilu vse bolj sprejemljive mlade moči. Čas bo utrudil roke starejših.

Ljuba Garbajs

Nove proizvodne hale omogočajo Mizarstvu Moste uvajanje v proizvodnjo sodobne tehnologije

Člani delovnega kolektiva so slavljenko in nekdanjo delavko prisrčno sprejeli. Sproščen pogovor s Pepco Kardeljevo je potekal v znamenju obujanja spominov na preteklost

Poplačano zaupanje mladim

Večkrat je slišati starejše družbenopolitične delavce, da so mladi občani neaktivni in nezainteresirani za družbena in politična dogajanja v okolju, kjer živijo. Iz tega sledi, da jim težko zaupajo kako odgovorno nalogo ali večjo politično akcijo na terenu.

Da je tako, so pokazale tudi zadnje volitve. Zelo redko smo videli mlajše občane v volilnih odborih.

V krajevni skupnosti Kodeljevo pa mislijo drugače. Že ob referendumu za samoprispevek so člani sveta krajevske skupnosti in družbenopolitične organizacije sklenili, da celotno organizacijo in delo na voliških zaupajo mladim občanom Kodeljevega. Mladi so se tedaj z vso vneto lotili dela in delo ob referendumu tudi uspešno opravili, za kar so dobili tudi priznanje od onih, ki so jim to nalogo zaupali.

Spet je napočil čas, ko je bilo treba opraviti volitve po novi ustavi, spet so brez oklevanja odgovorni dejavniki krajevske skupnosti na Kodeljevem zaupali to nalogo mladim Kodeljevčanom.

To pa ni bila majhna naloga, saj je bilo treba samo za odbore zbrati kar 72 mladincev in mladink. Razdeljeni so bili v volilne odbore za delegate krajevske skupnosti ter za delegate družbenopolitičnega zbora občine in mesta. Poleg tega je bilo treba raznesti 4.400 vabil v vse hiše Kodeljevega; to je bilo zaupano volilnim odborom za delegacijo krajevske skupnosti. Žal ni bilo dovolj časa,

da bi se vsi odbori kar najbolj temeljito pripravili, saj so bili večji del prvič pred tako odgovorno nalogo; to velja za volilne odbore, ki so bili odgovorni za občinske in mestne organe, medtem ko so imeli oni iz krajevske skupnosti kratek posvet o delu volilnih odborov.

Na predvečer volitev pa so skupaj z volilno komisijo krajevske skupnosti Kodeljevo sami uredili vsa štiri volišča v šoli Ketteja in Murna.

Na dan volitev so vsi člani odborov prišli pravočasno na volišče ter razdelili delo in delovni čas. Dela je bilo dovolj za vse, saj so morali nenehno pojasnjevati občanom način in tehniko voljenja in voditi točno evidenco, da bi volitve čimuspšeje speljali do konca. Težave, kot npr. nepopolni volilni spiski, potem občani, ki sploh niso bili v volilnih spiskih in so morali dobiti potrdila z občine, da so lahko volili int., niso vplivale na delo; teklo je ves dan v harmoničnem razpoloženju mladim, ki so s svojo vedrino premagovali vse ovire in uspešno opravili zaupano jim nalogo.

Moramo reči, da so vse to napravili zelo vestno in s poletom, značilnim za mlade ljudi, ter še enkrat potrdili, da so sposobni in voljni opravljati še tako odgovorne družbenopolitične naloge v sredini, kjer živijo.

Mislilim – in takega mišljenja so tudi drugi odgovorni družbenopolitični delavci v krajevni skupnosti Kodeljevo, da je treba mladim zaupati čimveč nalog, več velja zaupanja mladi generaciji, saj bodo konec koncev vse te in druge dolžnosti kot občani prej ali slej prevzeli na svoja ramena. Zatorej je koristno zanje in za vso družbo, da se na to čimprej pripravijo in prilagodijo.

Kot predsednik volilne komisije krajevske skupnosti in v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij se še enkrat zahvaljujem mladim občanom Kodeljevega, ki so sodelovali v volilnih odborih.

Sodim, da je treba povsod, kjerkoli je mogoče, mladim čimveč zaupati, saj se to bogato obrestuje z njihovim delom in ponosom, da delajo kot odgovorni občani v družbi, kjer živijo.

FRANJO BAVEC